

Maade, at der kunde være Anledning til at hente Exempler derfra, fra 1ste Januar 1839, men det har dog fundet Sted i enkelte Tilfælde, og det er mig bekendt, at Sagen kort før Urolighedernes Udbrud i 1848 var bragt under Omhandling som Følge af en sølt administrativ Nødvendighed af, at man maatte søge paa den Maade at give disse Betjente en Afgang til at sikre deres Alderdom, naar de havde gjort sig særdeles fortjente. Dengang kunde denne Sag altid finde sin Afgjørelse, idet man, om endogsaa Finantsbestyrelsen paa Pensjonsvæsenets Vegne maatte have Noget derved at bemærke, steds kunde recurrere umiddelbart til den souveraine Konge. Dette Forhold er nu ophørt. Nu kan Kongen, naar der ikke gives ham en Beføielse ved Lov, ikke som Belønning tillægge Nogen, der hører til en ikke pensionsberettiget Klasse, Bestalling; han kan kun skaffe ham denne Pensionsberettigelse ved Forfremmelse, og da det nu er givet, at der oftere kan tænkes Tilfælde, hvor en Mand, som er fuldkommen vel fortjent til at faae Pensionsberettigelse, dog ikke kvalificerer sig, for Ex. af Mangel paa den Dannelselse, som dertil udfordres, til at rykke op til at blive Controlleur, saa forekommer det mig, at det er naturligt, at man søger paa anden Maade at gjøre rette Skjal mod saadanne Embedsmænd, og det kan ikke skee ifølge vor nuværende Forsatning paa anden Maade end derved, at en Bestemmelse derom optages i Loven. Dette tilsigter Udkastets Forslag i 2den Paragraf af § 4, og dette tilsigter ogsaa Udvalgets Majoritet's Forslag, endogsaa i en større Udstrækning, end det i Udkastet er foreslaaet; men dette Forslag af de 4 ærede Landssthingsmænd gaaer ikke blot i den modsatte Retning af Udkastets eller Udvalgets Majoritet's Forslag, men endogsaa videre, da det ganske forlader endog den hidtilværende factiske og retlige Tilstand. Det sætter disse Soldassistenten i en Stilling, som de hidtil ikke have været i, hverken i Danmark eller i Hertugdømmerne, naar man tager Hensyn til de Steder, hvor Assistenten hidtil have været ansatte. Man maa ikke møde mig med den Indvending, at der ikke skulde være nogen Forskjel mellem Underbetjente og Assistenten. Jo! der er en meget væsentlig For-

skjel. Der er vistnok en Overgang mellem disse 2 Classer, som mellem alle andre Classer af Samsundet; det er vel vist, at der er mange Underbetjente, som ere fuldkommen vel skikkede til at blive Assistenten; men der er ogsaa Mange af dem, som næsten heller ikke kan betros Andet, end den ringe Bestilling, de hidtil have udført, at sidde paa en Rolle eller staae i en Port. Og selv efter de ringe Gyver, som kræves hos disse Personer, og hvormed de hidtil have gjort Fyldest for den Tjeneste, der er forlangt af dem, finder jeg, at de hidtilværende Lønninger eller de hidtilværende Forhold, hvori Staten har stillet dem, ikke have været rigtige. Jeg har ved flere Leiligheder udtalt dette, baade efterat Grundloven er given og før den Tid, at den Maade ikke er rigtig, Staten har stillet dem paa, at det er en sjælv Stilling; og det er i mine Tanker en af de stærkeste Indvendinger mod Consumtionen i Provindserne, at Staten har maattet stille flere hundrede Familier i en aldeles sjælv Stilling, idet Bedkommende ikke kunde leve af deres Indtægter, og dog skulde være udfatte for den daglige Fristelse at tage af Statens Penge. Men Staten har været nødsaget hertil; thi vilde man have et Overskud af Portconsumtionen og ikke see det aldeles gaae op i Lønninger eller Lønningsforbedringer til disse Classer, maatte man holde dem i denne fælle Stilling. Men dette Forhold bør man ikke for Fremtiden stabilisere, man maa ikke gaae ud fra, at den Stilling, hvori disse Individuer have været med Hensyn til Lønning og Pensionsadgang, er det Normale og det, som Staten kan betragte som Udgangspunkt ved de nye Lønninger. Jeg skal nærmere komme tilbage paa de ærede Forslagsstilleres Forslag til §§ 3 og 2, og da noiere belyse, hvor urigtig deres Opfattelse af denne Classes Lønningvilkår er; men før Dieblicket være det tilstrækkeligt, hvad jeg her foreløbigt har udtalt med Hensyn til Pensionsforholdet. Det forholder sig heller ikke rigtigt, som af den ærede første Forslagsstiller (H. B. Hansen) er bemærket, at der ved Udkastet eller det Forslag, der nu er stillet af Udvalgets Majoritet, skulde skee Brud paa Pensionsloven, idet de skulde gaae ud paa at tilstaae Officianter, som ikke